

gevallen kwam het tot volle remissie". Dit cijfer is stellig niet hooger dan bij de in het geheel niet behandelde gevallen van paralyse. Men kan toch veilig zeggen, dat ongeveer de helft der paralyselijders een min of meer langdurig remissietijdperk doormaakt, waarin zij geen of bijna geen psychische stoornissen vertoonen en waarbij ook de veranderingen in de cerebrospinale vloeistof (sterke vermeerdering der cellen, positieve reactie van NONNE) weer geheel teruggegaan. En juist deze remissies zijn de oorzaak, dat elke nieuwe behandeling van dementia paralytica „voorloopig" zeer goede uitkomsten oplevert; aangezien ook bij de niet behandelde gevallen een remissie van 1 tot 2 jaar niet zoo zeldzaam is, kan van werkelijke uitkomsten eerst gesproken worden bij patiënten, die langer dan twee jaren geleden behandeld zijn en sinds dien gezond zijn gebleven. Ik vrees echter ten zeerste, dat de methode, die door GANS pas sinds een half jaar wordt toegepast en die mij toch ook niet geheel onbedenklijk schijnt, na verloop van eenige jaren ook weer zal blijken tot de doode musschen te behooren.

's-Gravenhage, 30 April 1922.

G. C. BOLTEN.

MELK- EN TERPENTIÏNBEHANDELING.

De behandeling van longbloedingen, zooals GEERS in het *Tijdschrift* van 29 April beschreef, is niet nieuw. Zij is o.a. reeds te vinden in het *Zentrabl.f. Aertzliche Fortb.* van 15 October 1906. De methode werd niet alleen toegepast bij longbloedingen, maar heeft mij in al die jaren ook bij neus- en baarmoederbloedingen vaak goede diensten bewezen. Oorspronkelijk werd gegeven 2 maal daags 1 l. ongekookte melk met 5 gr. keukenzout op lichaamstemperatuur.

Dezelfde goede uitkomsten kon ik niet vinden in de behandeling met ol. thereb. van zieken met koorts, zooals WILLEMS en pas nog ROMBOUTS beschreven. Ik heb hier voor mij liggen 38 temperatuurlijsten van oude menschen, hier in het Armhuis behandeld gedurende de laatste ernstige griep-epidemie. Meestal werd van den eersten dag af ol. thereb. gegeven in hoeveelheden als door WILLEMS opgegeven. Niet éénmaal heb ik gevolg ervan gezien. Als regel werden de patiënten om den ander ermee behandeld. De eerste vier dagen was de temperatuur ongeveer 40° om dan lytisch te dalen, zoodat zij na ongeveer 14 dagen afebriel waren. Er stierven in het geheel 10, waarvan 3 in het tijdperk zonder koorts aan hartverlamming.

Het optochin, bas. gaf in enkele gevallen wel duidelijk temperatuursverlaging doch of dit de patiënten ten goede kwam, betwijfel ik zeer. Ook van de andere in den laatsten tijd bij deze ziekte aangeprezen middelen zag ik maar weinig baat. Alles bij elkaar genomen, staat, geloof ik, onze behandeling der influenza nog in het teeken van het „non nocere".

Rotterdam, 1 Mei 1922.

F. DAGEVOS.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Wet op de ontsmettingsmiddelen.

In de vergadering der Tweede Kamer op 26 April l.l. is het wetsontwerp op de ontsmettingsmiddelen, waarvan in het nummer van verleden week op bldz. 1728 melding is gemaakt, zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Te voren had de minister van arbeid nog aan de Tweede Kamer een nota gezonden, waarin hij wees op de gevaren, die aan het gebruik maken van blauwzuur verbonden zijn voor hen, die er mede in aanraking komen. Het wetsontwerp had hij echter zoodanig ingericht, dat ook andere, eveneens gevaarlijke, stoffen daaronder kunnen vallen. Voorts heeft hij nog eenige onbeteekenende redactiewijzigingen aangebracht.

MUNTENDAM.